

Jelen monográfia azt mutatja be, hogy Arany János epikus és lírai költészete miként értelmezte s alkotta újjá a bibliai hagyományt, a klasszikus és modern világirodalmat, valamint saját korának magyar poézisét. Emellett a kötet – Ady Endre, Babits Mihály és Kosztolányi Dezső példáján – láthatóvá teszi, miképpen vált az Arany-hagyomány a Nyugat első nemzedékének alapvető forrásvidékévé.

A bevont források köre a bibliai zsoltároktól és az antik görög auktoroktól Csokonai Vitéz Mihályon át a reformkori divatlapok versanyagáig terjed. Külön nagyfejezet foglalkozik Kölcsey Ferenc műveinek Aranyra tett hatásával, és hangsúlyt kap a diákhagyomány, a közköltészet, valamint a családi levelezés ihlető szerepe is. A kötet a kő lírai motívumának történeti áttekintésével zárul, mely kutatás eredménye példázza, hogy a 20. századi magyar irodalom milyen szer- vesen folytatta Arany költészetét.

Az újjáteremtő Arany

KOROMPAY H. JÁNOS

Mondí ket' apródja.

*Felhőbe hanyatolt a drégeli rom,
Rá virraszt a nap, ádástusa
Szemközre vele nyáján, szép zöld legyőron,
Tercjén lobogós hadi kopja.*

KOROMPAY H. JÁNOS

Az újjáteremtő Arany

*Ket' ifjú sárdel, kerékben a lant,
A kopja tövén, mint ha volna fessület.
Leibongva hadával a völgyben alatt
Ali győzelmei.*

*„Mér nem jön
Bülbül szaru ró
Hadd fűne lant
Odaillo' egy hurok*

*» Ott zöldel az a
László's kopja
Ott sárdel a győzelem
Es' pengere, pengere*

*.... I hogy felpár
Kevély izenettel
Add meg kegyele
Meg nem marad*

*„Szép urfiat, immár a pusza balom
E kopja tövén nincs már tengeri sárkál
Sersel vele, ott lenn ott nagy vigalom
Odalenn vár méltán sárkál*

*Mondjad neki istáton, in ez felől
Kegyetlen uradiól nem vár sós Szondi
Szexura keleten ket' a kopja*

Irodalomtörténeti füzetek